

Ο Άγιος Νεομάρτυς Γεώργιος ο Χιοπολίτης

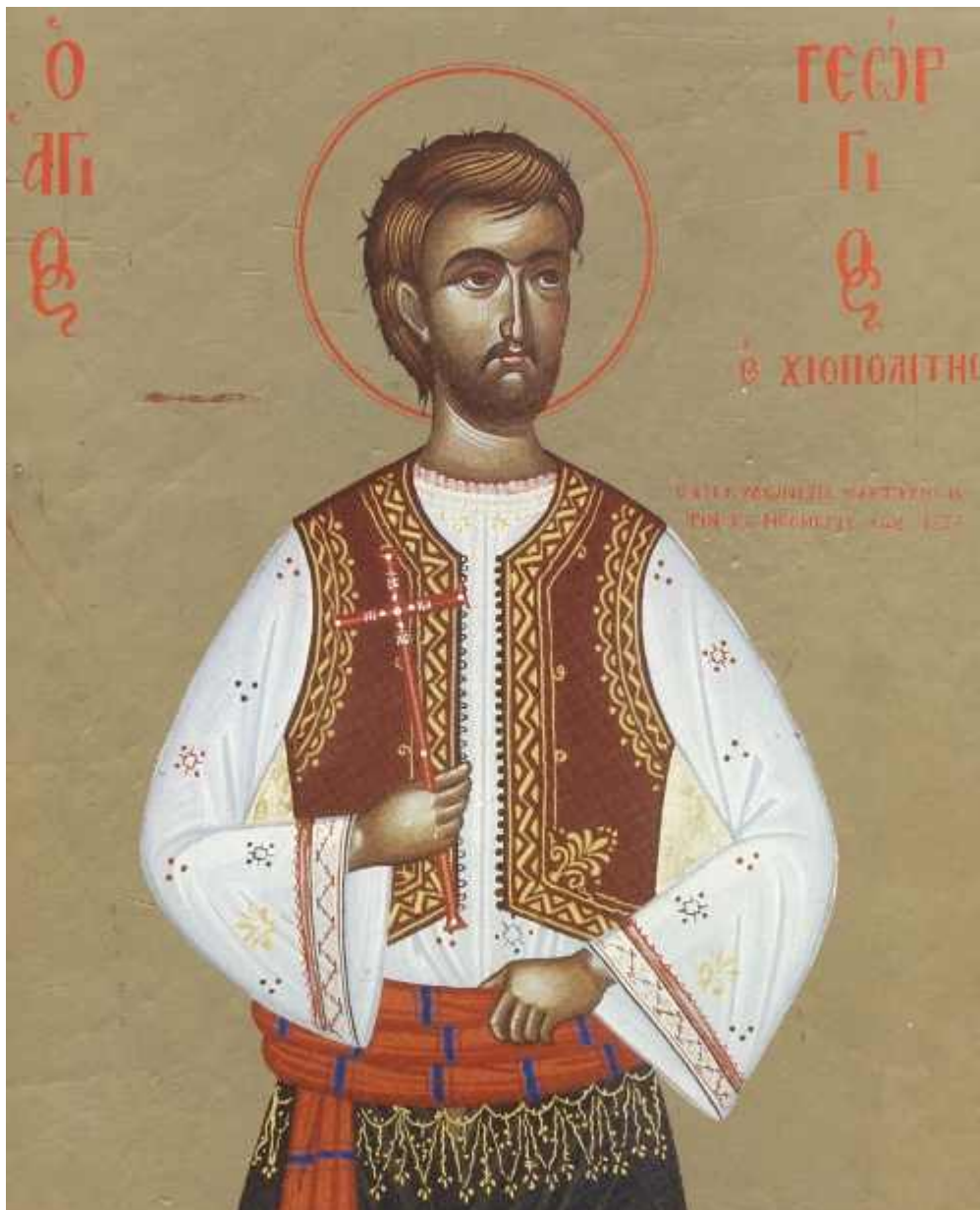
[/ Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Μαρτύρησε στις Κυδωνίες (Αϊβαλί) στις 26 Νοεμβρίου 1807

Ο Άγιος γεννήθηκε στην πόλη της Χίου. Όταν ήταν εννέα μηνών ορφάνεψε από μητέρα και ο πατέρας του ξαναπαντρεύτηκε. Έτσι το παιδί γνώρισε την μητριά για μητέρα. Σε ηλικία κάτω των δέκα ετών τον έβαλε ο πατέρας του κοντά σε ένα ξυλογλύπτη για να μάθει την τέχνη. Ενώ το συνάφι βρισκόταν στα γειτονικά Ψαρά και δούλευε το τέμπλο του Αγίου Νικολάου, εξαιτίας της απότομης συμπεριφοράς του πρωτομάστορα και της παιδικής αφέλειας, ο μικρός Γεώργιος μπήκε παρέα με κάποιους γνωστούς σε ένα καράβι και βγήκε στην Καβάλα. Εκεί, μια ημέρα, παρακινημένος από άλλα παιδιά, πήγαν να κλέψουν καρπούζια. Ο αγροφύλακας πρόφθασε να συλλάβει μόνο τον μικρό Γεώργιο και τον πήγε στον δικαστή. Τότε το παιδί από φόβο αρνήθηκε την αγία πίστη του. Ένας από τους Αγαρηνούς τον πήρε σπίτι του και μετά καιρό τον έδωσε σε άλλον. Οι συγγενείς του παιδιού δεν ήξεραν τίποτε από αυτά.

Ο Γεώργιος έπιασε να δουλεύει ναύτης σε κάποιο καράβι. Κάποτε το καράβι έπιασε στο λιμάνι της Χίου και ξεφόρτωνε το εμπόρευσμά του. Ένας Χιώτης συγγενής γνώρισε τον Γεώργιο και τον χαιρέτησε, εξεπλάγη όμως όταν άκουσε να τον προσφωνούν Αχμέτη. Του λέει έκπληκτος : Τι είναι αυτό που ακούω; Το παιδί δεν αποκρίθηκε μόνο γύρισε άφωνο στο καΐκι, γιατί μέσα του πάντα βασανιζόταν πικρά από τύψεις για την πτώση του. Σε άλλο ταξίδι του προσπάθησε να συναντηθεί με τον πατέρα του αλλά δεν τα κατάφερε διότι απουσίαζε. Στο τρίτο ταξίδι του και φορώντας πλέον χριστιανικά ενδύματα συνάντησε επιτέλους τον πατέρα του ο οποίος τον δέχτηκε με κλάματα, μη μπορώντας να πιστέψει τη συμφορά που τους είχε βρει. Γνωρίζοντας πως δεν γινόταν το παιδί να ζήσει στη Χίο και με συμβουλή του πνευματικού του πατέρα, τον πήγε με το καΐκι του στις Κυδωνίες, όπου τον παρέδωσε σε κάποιο γνωστό του, πιστό Χριστιανό. Ήταν τότε ο Άγιος δέκα ετών. Ο άνθρωπος αυτός τον έστειλε να μείνει μαζί με άλλους

εργάτες στα κτήματά του και να εργάζεται, περισσότερο όμως για να είναι μακριά από τα μάτια των Τούρκων, μήπως και τύχαινε να τον αναγνωρίσει κάποιος. Εκεί έμεινε και εργαζόταν μέχρι την ηλικία των είκοσι ετών, ζώντας φρόνιμα και με ευσέβεια. Είχε κάνει το λάθος όμως να αποκαλύψει το μυστικό του σε κάποια γερόντισσα που την είχε σαν παραμύθι του. Μεγαλώνοντας άρχισε να επισκέπτεται το Αϊβαλί όπου γνωρίστηκε μάλιστα και με πολλούς ντόπιους και έκανε και φιλίες. Συνέβη να γνωρίσει και κάποια κοπέλα με σκοπό τον γάμο. Οι δικοί της ρωτώντας για την κατάσταση του Γεωργίου έμαθαν από την ηλικιωμένη γυναίκα και το μυστικό της εξώμοσής του αλλά εκτιμώντας τα καλά που είχε ο νέος δεν τους πείραξε το γεγονός. Ενώ όμως ετοιμαζόταν ο γάμος, ένας αδελφός της αρραβωνιαστικιάς οργίστηκε που ο Γεώργιος του ζήτησε να του επιστρέψει τα χρήματα που του είχε δανείσει και για να τον εκδικηθεί ο άθλιος πήγε και πρόδωσε το γεγονός της εξώμοσης στον πασά του Αϊβαλιού. Κάποιο φίλοι του νέου έμαθαν για την προδοσία και τον παρακινούσαν να φύγει αλλά εκείνος ούτε έφυγε ούτε κρύφτηκε, καθώς όλα τα χρόνια υπέφερε στην ψυχή του για το σφάλμα της άρνησης.

Ο κριτής διέταξε να τον φέρουν σιδηροδέσμιο μπροστά του.

Γιατί τόλμησες ν' αφήσεις την πίστη μας και ν' ακολουθήσεις πάλι αυτό που αρνήθηκες;

Ο Άγιος απάντησε :

Μήτε την πίστη μου αρνήθηκα μήτε τη δική σας δέχτηκα. Αλλά όταν ήμουνα μικρό παιδί με πίεσαν να τη δεχθώ. Με τη θέλησή μου ποτέ δεν αρνήθηκα την πίστη μου αλλά πάντοτε Χριστιανός ήμουν και χριστιανικά ζούσα. Τη θρησκεία σας πάντοτε τη μισούσα και την μισώ και την απεχθάνομαι και δεν τη δέχομαι.

Όταν τ' άκουσε αυτά ο δικαστής, άλλαξε τακτική και του λέει με ήμερο τρόπο :

Πες μας, άνθρωπε, το όνομα που έλαβες όταν περιτιμήθηκες.

Το όνομά μου είναι Γεώργιος, του απάντησε ο Άγιος, και με αυτό το όνομα πρόκειται να πεθάνω.

Πες μας, επέμεινε ο δικαστής, το όνομά σου και μην αρνείσαι την πίστη σου. Και πραγματικά δεν μας κατοφθαίνεται αυτό το λάθος που έκανες ως νέος. Εμείς και μεγάλες τιμές θα σου δώσουμε και σε όλους μας αγαπητός θα είσαι. Αλλά αν με παρακούσεις να ξέρεις ότι θα πεθάνεις με σκληρό και φρικτό θάνατο.

Το όνομά μου το είπα, το ακούσατε. Ονομάζομαι Γεώργιος και Γεώργιος θέλω και

ποθώ να πεθάνω, απάντησε ο Άγιος.

Δεν θα πεθάνεις με καλό θάνατο, του απάντησε ο κριτής και διέταξε να τον κλείσουν στη φυλακή.

Έμεινε στη φυλακή δεκαεπτά ημέρες υπομένοντας τα πάντα με πολλή χαρά για την αγάπη του Χριστού.

Όλος ο λαός της πόλης, μαθαίνοντας το γεγονός, προσευχόταν ο Θεός να ενισχύσει τον μάρτυρα ώστε να ολοκληρώσει τον καλό αγώνα της αθλήσεως. Προσπαθούσαν μάλιστα να βρίσκουν τρόπο να τον ενισχύουν πνευματικά στη φυλακή ώστε να αντιμετωπίζει τόσο τους δαιμονικούς λογισμούς όσο και την ψυχολογική πίεση που του έκαναν οι ασεβείς.

Τελικά ανακοινώθηκε η καταδίκη του σε θάνατο. Τότε οι Χριστιανοί φρόντισαν να πάει πνευματικός στη φυλακή να εξομολογηθεί και να κοινωνήσει.

Η εκτέλεση ορίστηκε πως θα γινόταν στην πλατεία του Αϊβαλιού αποβραδής της 25ης Νοεμβρίου. Όλοι οι Χριστιανοί βρίσκονταν σε εγρήγορση, άλλοι στην εκκλησία, όπου γινόταν αγρυπνία για την ενίσχυση του μάρτυρα, άλλοι συγκεντρώνονταν στην πλατεία.

Όταν έφτασε ο δικαστής και άλλοι επίσημοι Τούρκοι, έφεραν και τον Άγιο ο οποίος έλεγε συνεχώς την ευχή, Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με τον αμαρτωλό και Υπεραγία Θεοτόκε σώσον με.

Τον διέταξαν με θυμό να γονατίσει ενώ μπροστά του στεκόταν ο δήμιος φοβερός με όλα του τα όπλα και τα μαχαίρια, έτοιμος να αρχίσει. Του πρότειναν για τελευταία φορά να αρνηθεί τον Χριστό.

Ο Άγιος μεγαλόφωνα απάντησε :

Όχι, όχι, Χριστιανός θέλω να πεθάνω.

Αμέσως ο δήμιος τον πυροβόλησε στην πλάτη και μολονότι το αίμα πηδούσε κυριολεκτικά σαν από σωλήνα, ο μάρτυρας έμεινε ακίνητος σα να μη συνέβαινε τίποτε. Κατόπιν τον χτύπησε με μια μαχαίρα στον τράχηλο, η οποία σφηνώθηκε στο κόκαλο, ώστε χρειάστηκε όλη του τη δύναμη για να την αποσπάσει.

Ο Άγιος εξακολουθούσε να μένει γονατιστός και να προσεύχεται.

Τέλος τον κλώτσησε και τον έριξε κάτω, γονάτισε στην πλάτη του, τον άρπαξε από το σαγόνι και τον έσφαξε σαν αρνί, με πολλή σκληρότητα και αγριότητα,

κυριολεκτικά priόνιζε τον λαιμό του Αγίου μ' ένα παραμάχαιρο, μέχρι που του έκοψε το κεφάλι. Ήταν είκοσι δύο ετών.

Εν τω μεταξύ η αγρυπνία βρισκόταν στον εσπερινό, στη λιτή. Έφθασε τρέχοντας ένα Χριστιανός και φώναξε : Τετέλεσται και οι ιερείς αμέσως μνημόνευσαν το όνομά του μαζί με τα ονόματα και των άλλων μαρτύρων που μνημονεύονται στην λιτή. Οι Χριστιανοί, με δάκρυα πνευματικής χαράς και αγαλλίασης δέχτηκαν το άγγελμα της μαρτυρικής τελειώσεως του Αγίου. Νίκη και θρίαμβος του Σταυρού κατά των ορατών και αοράτων εχθρών.

Οι Τούρκοι διέταξαν να πεταχτεί το Άγιο λείψανο στο νησάκι που βρίσκεται στον κόλπο του Αϊβαλιού. Οι Χριστιανοί όμως φρόντισαν και το περισυνέλλεξαν και το ενταφίασαν με πολλή τιμή, μέσα στο ιερό βήμα του Ναού του Αγίου Γεωργίου, δεξιά από την Αγία Τράπεζα, ως μαρτυρικό λείψανο.